Dosarul nr. 1ra-722/2016

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIŢIE

DECIZIE

07 iunie 2016 *mun. Chişinău*

Colegiul penal lărgit în următoarea componenţă:
Preşedinte – Nicolae Gordilă,
Judecători – Ion Guzun, Elena Covalenco, Liliana Catan şi Iurie Diaconu,

a judecat în şedinţă, fără citarea părţilor, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curţii de Apel Bălţi, Prisacari Lilia, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curţii de Apel Bălţi din 18 noiembrie 2015, în cauza penală privindu-l pe

Glijin Ivan Vasile, *născut la 01 ianuarie 1940, originar şi domiciliat în s. Cerlina, r-l Soroca.*

Termenul de examinare a cauzei:
1. *prima instanţă: 16.09.2014 – 30.12.2014;*
2. *instanţa de apel: 15.01.2015 – 18.11.2015;*
3. *instanţa de recurs: 19.02.2016 – 07.06.2016.*

A CONSTATAT:

1. Prin sentinţa Judecătoriei Soroca din din 30 decembrie 2014, Glijin Ivan a fost achitat de săvîrşirea infracţiunilor prevăzute art. 151 alin. (4) şi art. 163 alin. (2) lit. b) Cod penal, din motiv că faptele nu au fost săvîrşite de inculpat.

2. Pentru a pronunţa sentinţa, prima instanţă a reţinut că, Glijin Ivan este învinuit că în seara zilei de 27.11.2013 întorcîndu-se la domiciliul său din satul Cerlina raionul Soroca, a observat că pe pragul saraiului se afla cet. Elena Glijin căreia i-a solicitat să plece din ograda lui. Din motiv că ultima refuza să plece din gospodăria sa, acesta a încercat să o conducă în drum din ogradă, în legătură cu care fapt între ei s-a iniţiat un conflict, în rezultatul căruia intenţionat i-a aplicat acesteia mai multe lovituri cu pumnii şi picioarele peste diferite părţi ale corpului, după care a tîrît-o de mîini şi a scos-o în drum, cauzîndu-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 59 din 24.04.2014 vătămare corporală gravă, periculoasă pentru viaţă, care în cazul dat au dus la moartea cet. Glijin Elena.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 194 din 28.07.2014, leziunile corporale depistate în regiunea capului decedatei, au fost produse cu 1-2 ore înainte de deces, prin mecanism de lovire cu un corp(uri) contodent(e), au prezentat pericol pentru viaţă şi se califică ca vătămare corporală gravă, iar producerea lor prin cădere liberă din poziţie ortostatică este puţin probabilă.

Instanţa de fond a reţinut că tot el a fost învinuit, că în seara zilei de 27.11.2013 spre 28.11.2013, după ce i-a cauzat cet. Glijin Elena leziunile corporale sus-

menţionate, a tîrît-o de mîini şi a scos-o în drum şi fiind conştient de faptul că aceasta se afla într-o stare periculoasă pentru viaţă, fiind lipsită de posibilitatea de a se salva din cauza vîrstei înaintate, a bolii şi a neputinţei, necătînd la faptul că ştia despre primejdia în care ea se afla şi avînd posibilitatea de a-i acorda ajutor, deoarece el însuşi a pus-o în situaţia periculoasă pentru viaţă, intenţionat a lăsat-o în drum.

3. Sentinţa a fost atacată cu apel de către procurorul Procuraturii raionului Soroca, Mînăscurtă Valentina, în care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinţei instanţei de fond, rejudecarea cauzei şi pronunţarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prin instanţă, prin care I. Glijin să fie recunoscut vinovat în comiterea infracţiunilor prevăzute de art. 151 alin. (4) şi art. 163 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu stabilirea pedepsei în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, sub formă închisoare pe un termen de 12 ani, în baza art. 163 alin. (2) lit. b) Cod penal - închisoare pe un termen de 2 ani. Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, a-i stabilit lui I. Glijin pedeapsa definitivă sub formă de închisoare prin cumul parţial pe un termen de 13 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis în conformitate cu prevederile art. 72 alin. (4) Cod penal, care în motivare a indicat următoarele argumente:

- instanţa de judecată n-a stabilit just circumstanţele cauzei, incorect, neîntemeiat şi vădit ilegal l-a achitat pe Glijin Ivan în comiterea infracţiunilor prevăzute de art. 151 alin. (4) şi art. 163 alin. (2) lit. a) Cod penal;

- atît în cadrul urmăririi penale, cît şi în instanţa de judecată, au fost acumulate şi examinate probe incontestabile ce confirmă vinovăţia lui Glijin Ivan;

- instanta de fond la stabilirea circumstanţelor cauzei s-a bazat în exclusivitate numai pe declaraţiile inculpatului, dîndu-le o apreciere incorectă precum că nu a comis infracţiunile şi pe declaraţiile martorilor precum că decesul cet. Glijin Elena a survenit pe la orele 07.40-08.00 min;

- în acest mod, declaraţiile lui Glijin Ivan din cadrul audierii în calitate de bănuit, învinuit şi inculpat pentru comiterea infracţiunilor prevăzute de art. 151 alin. (4) şi art. 163 alin. (1) Cod penal şi poziţia instanţei de fond nu corespund adevărului, deoarece, acesta personal a declarat că la 27 noiembrie 2013, după masă, a venit acasă şi intrînd în ograda gospodăriei, a observat-o pe cet. E. Glijin care stătea cu faţa în jos pe pragul saraiului şi nu se putea ridica de la pămînt, iar lîngă ea erau două pete de sînge. Tot atunci, a apucat-o de o mîină şi a ajutat-o să iasă în drum, spunîndu-i să plece acasă, apoi s-a întors în ogradă. În scurt timp, ultima a intrat din nou în ograda gospodăriei sale după poartă şi el din nou a luat-o de mîini şi a scos-o din ogradă, iar ea s-a aşezat la poarta gospodăriei vecinei Secrii Parascovia şi Gheorghe. Cînd E. Glijin se afla pe pragul saraiului, faţa îi era murdară de sînge, deoarece îi curgea din nas. Referitor la faptul că a lăsat-o în primejdie pe cet. E. Glijin fără ai acorda ajutor sau a anunţa medicul de familie din sat, salvarea, sau alte persoane cum ar fi vecinii, a declarat că nu este de acord, din motiv că E. Glijin se deplasa de una singură după ce a scos-o în drum, iar el nu are telefon. În cadrul audierii în instanţa de judecată, inculpatul a declarat că în acea seară a scos-o în drum pe victimă de 2-3 ori, apoi a concretizat că pe parcursul întregii nopţi a scos-o în drum pe cet. E Glijin din ograda gospodăriei sale, deoarece ea îi spunea că doreşte să locuiască în gospodăria lui I.

Glijin, a concretizat că din ogradă a scos-o pe E. Glijin de umeri, fără beţe, fiindcă beţele au rămas lîngă pragul casei din orgada sa. În acel moment ea era toată murdară de sînge deoarece îi curgea sînge din nas, era cu capul gol (fără broboadă), desculţă (fără încălţăminte), doar în ciorapi, însă nu cunoaşte unde i se afla încălţămintea. Inculpatul a confirmat şi faptul că a fost prezent la domiciliul său în timp ce de către colaboratorul de poliţie a fost efectuată cercetarea la faţa locului în gospodăria sa (inclusiv în casă) şi a semnat procesul-verbal întocmit de către acesta fără a avea careva pretenţii. Ulterior, inculpatul a recunoscut şi faptul că cet. E. Glijin în seara zilei de 27.11.2014 a fost şi în casa gospodăriei sale, iar sîngele de pe uşile de la verandă şi dormitor de pe partea de dinăuntru putea să-i aparţină acesteia, deoarece el s-a atins de ea, apoi a pus mîinile pe uşi;

- astfel, e de menţionat că deşi I. Glijin cunoaştea cu certitudine personalitatea cet. E. Glijin (referitor la starea sănătăţii, a vîrstei înaintate etc.) şi anume faptul că se deplasa doar cu ajutorul a două beţe şi nici nu a negat că ea s-a deplasat la domiciliul său cu ajutorul acestora, ulterior, a concretizat că personal a scos-o în drum din gospodăria sa de mai multe ori pe parcursul nopţii pe E. Glijin, urmele de sînge din gospodăria sa (inclusiv din casă) care-i aparţinea acesteia, fapt care la fel nu a fost infirmat de el nici în cadrul întocmirii procesului-verbal de cercetare la faţa locului (în gospodăria şi în prezenţa sa), circumstanţe care confirmă că acesta a lăsat-o pe E. Glijin cu bună ştiinţă fără ajutor într-o stare periculoasă pentru viaţă, fiind lipsită de posibilitatea de a se salva din cauza vîrstei înaintate, a bolii şi a neputinţei, avînd posibilitatea de a-i acorda ajutor ultimei, cu atît mai mult că el a pus-o în situaţia periculoasă pentru viaţă, prin cauzarea leziunilor corporale, instanţa de fond nu a luat în consideraţie declaraţiile în cauză care corespund adevărului. Mai mult ca atît că, în cazul dat existenţa pericolului pentru viaţă era iminent, fapt care este dedus din starea sănătăţii victimei în care se afla din cauza vîrstei înaintate, a bolii şi a neputinţei deoarece i-a fost cauzată vătămarea intenţionată gravă a integrităţii corporale şi a sănătăţii de către inculpat, timpul săvîrşirii infracţiunii adică pe parcursul nopţii şi condiţiile meteoclimaterice pe fonul cărora a fost săvîrşită fapta şi anume sfîrşitul lunii noiembrie 2013, deoarece din declaraţiile părţilor la proces atît în cadrul urmăririi penale, cît şi în instanţa de judecată s-a constatat că în noaptea comiterii infracţiunilor a fost ger de aproximativ 7-8 grade. Astfel, circumstanţele date permit de a concluziona faptul că victima era în imposibilitate de a se proteja şi de a se salva, iar făptuitorul şi-a dat seama că a pus-o într-o situaţie periculoasă pentru viaţă;

- nu este clar din care motiv instanţa de fond nu a pus la baza sentinţei şi depoziţiile succesorului părţii vătămate şi a martorilor, care au confirmat că E. Glijin era în imposibilitate de a se deplasa fără ajutorul beţelor, de unde rezultă că ea a fost scoasă în drum doar de către I. Glijin din gospodăria sa în rezultatul cauzării leziunilor corporale pe motiv că ultima dorea să rămînă pe noapte în gospodăria acestuia;

- argumentul instanţei de fond referitor că nu s-a administrat nici o probă, care ar indica direct la cauzarea leziunilor corporale cet. E. Glijin de către I. Glijin este la

fel dubios, deoarece ţinînd cont de condiţiile climaterice din ziua comiterii infracţiunilor, cît şi de faptul că ultimul locuieşte de unul singur în gospodăria sa, nu exclude faptul că infracţiunile au fost comise de ultimul, care a lăsat-o în drum pe parcursul nopţii pentru a nu fi observat de vecini în scopul evitării răspunderii penale. Circumstanţele date rezultă şi din declaraţiile martorului Glijin Domnica, care a fost ultima persoană care a văzut-o pe E. Glijin că era îmbrăcată şi încălţată cînd a intrat în gospodăria vecinului I. Glijin, dar deoarece nu aude bine din motive de sănătate, nu putea să audă careva strigăte sau certuri în gospodăria vecinului I. Glijin în cazul în care ar fi avut loc între acesta şi E. Glijin, în ziua cînd ultima se afla în gospodăria inculpatului;

- pare dubios şi faptul că instanţa de fond a pus la baza sentinţei de achitare a lui I. Glijin declaraţiile martorilor precum că decesul cet. E. Glijin a survenit pe la orele 07.40-08.00, dar nu a pus la bază în coraborare cu toate probele acumulate şi declaraţiile specialistului Mihai Herescu, şef al SML Soroca, conform cărora excoriaţiile intermitente sub formă liniară paralele dispuse vertical, depistate la cet. E. Glijin, s-au produs în rezultatul fricţiunii cu (de) o suprafaţă rugoasă (posibil şi de sol) care a acţionat în direcţia cefalo-lombară, posibil în timpul cînd victima era tîrîtă pe spate cu capul înainte, M. Herescu, ţinînd cont de concluziile din raportul de expertiză medico-legală nr.5 9 din 24.04.2014, a declarat că se poate confirma că victima după producerea acestei traume îşi pierde cunoştinţa şi nu poate să se deplaseze de sinestătător cu asemenea vătămări grave, fapt valabil şi pentru cazul cet. E Glijin, deoarece ultima în viaţă suferea de afecţiuni ale aparatului locomotor la nivelul membrilor inferioare, ceea ce confirmă încă o dată în plus cele sus-menţionate. M. Herescu a declarat că conform pct. 3 al aceluiaşi raport de expertiză medico-legală, leziunile corporale la cet. E. Glijin nu s-au putut produce în rezultatul căderii corpului pe un plan dur contodent, dar sunt rezultatul unei traume prin impact prin multiple lovituri cu obiecte dure contodente cu suprafaţa de impact limitată aplicate asupra capului (leziunilor de la nivelul capului), restul leziunilor care numără peste vreo 50-60 la număr, sunt rezultatul acţiunilor cu sau de obiecte dure contodente cu suprafaţa de impact limitată. Aceste leziuni nu pot fi rezultatul unei căderi pe plan dur contodent. Leziunile de la nivelul capului, conform investigaţiei histologice, s-au produs cu nu mai mult de 2-3 ore pînă la deces. Conform datelor investigaţiei histologice repetate, leziunile corporale din regiunea capului au fost produse cu circa 1-2 ore înainte de deces, M. Herescu a mai declarat că luînd în consideraţie faptul că moartea a survenit în rezultatul traumei cranio-cerebrale cu acumularea treptată a unui hematom subdural de circa 120 ml care şi a dus la moarte prin compresia creerului, se poate confirma că în caz de asistenţă medicală specializată şi în timp util, nu se exclude faptul că s-ar fi putut salva viaţa decedatei;

- este necesar de atras atenţia anume faptului, că deşi instanţa a recunoscut că E. Glijin a decedat în rezultatul vătămărilor corporale grave cauzate ei cu aproximativ 1-2 ore înainte de deces, şi că, posibil, în cazul acordării ajutorului medical specializat în timp util, ar fi supraveţuit şi a acceptat afirmaţiile învinuirii,

cu care a fost de acord şi inculpatul, că petele din curtea gospodăriei şi casei lui I. Glijin sunt pete de sînge provenit de la decedata E Glijin, a dat apreciere doar poziţiei inculpatului cu privire la nevinovăţia acestuia, fapt care pune la îndoială criteriul de apreciere şi selectare a probelor de către instanţa de fond în mod unilateral;

- preîntîmpinarea săvîrşirii de noi infracţiuni se realizează doar prin tragerea infractorilor la răspundere penală şi aplicarea unei pedepse în aşa fel, încît inculpatul să conştientizeze cele săvîrşite şi să fie convins că respectarea legii penale este o necesitate, iar încălcarea repetată a acesteia impune o pedeapsă mult mai aspră;

- analizînd circumstanţele cauzei, a considerat că corectarea inculpatului I. Glijin este posibilă doar prin izolarea de societate, fiind aplicată pedeapsa cu închisoare. Aşa persoană ca cet. I. Glijin, care a comis infracţiunile încriminate, merită aplicarea unei astfel de pedeapsă. Numai în aşa fel se va atinge scopul pedepsei penale, astfel, în astfel de circumstanţe, instanta de fond incorect si neîntemeiat l-a achitat pe I. Glijin, pe motiv că faptele nu au fost săvîrşite de ultimul.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curţii de Apel Bălţi din 18 noiembrie 2015, a fost respins, ca nefondat, apelul procurorului, cu menţinerea sentinţei fără modificări.

4.1. În motivarea deciziei instanţa de apel a conchis că, judecînd cauza penală instanţa de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele şi în mod obiectiv circumstanţele cauzei şi a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al coroborării lor, just ajungînd la concluzia că inculpatul I. Glijin necesită a fi achitat în baza art. 151 alin. (4) şi art. 163 alin. (2) lit. a) Cod penal, deoarece faptele nu au fost săvîrşite de inculpat.

Instanţa de apel în urma evaluării integrale a probelor prezentate a ajuns la concluzia că există dubii rezonabile în ceia ce priveşte vinovăţia inculpatului I. Glijin, conform acuzării, în comiterea infracţiunilor incriminate şi în cadrul şedinţei de judecată nu au fost aduse probe veridice suficiente care ar demonstra că ultimul a comis vătămarea intenţionată gravă a integrităţii corporale şi a sănătăţii care a provocat decesul victimei prevăzută de art. 151 alin. (4) Cod penal, precum şi lăsarea, cu bună ştiinţă, fără ajutor a unei persoane care se află într-o stare periculoasă pentru viaţă şi este lipsită de posibilitatea de a se salva din cauza vîrstei înaintate, a bolii şi a neputinţei, dacă cel vinovat ştia despre primejdie şi a avut posibilitatea de a acorda ajutor părţii vătămate fie că el însuşi a pus-o într-o situaţie periculoasă pentru viaţă, prevăzută de art. 163 alin. (2) lit. a) Cod penal. Totalitatea probelor cercetate de către instanţă nicidecum nu confirmă temeinicia învinuirii aduse, nefiind prezentate pe cauză suficiente probe pertinente, concludente şi utile, care pot fi puse la baza unei sentinţe de condamnare în privinţa inculpatului.

Instanţa de apel a considerat justă soluţia primei instanţe referitor la faptul că n-a fost administrată nici o probă, care ar indica la cauzarea leziunilor corporale grave care au cauzat decesul lui E. Glijin de căre inculpat.

Instanţa de fond a motivat soluţia sa de achitare prin faptul că nu există nici un martor, care ar confirma faptele incriminate, nu a fost efectuată o expertiză biologică a urmelor de sînge (atît din curte cît şi de pe uşile saraiului) din gospodăria lui I.

Glijin, care să confirme provenienţa lui, n-a fost depistat obiectul cu care s-au aplicat loviturile, n-au fost depistate basmaua, încălţămintea, bastoanele decedatei, n-au fost ridicate şi cercetate hainele şi încălţămintea inculpatului.

Referitor la învinuirea adusă de lăsare în primejdie a lui E. Glijin instanţa de fond a menţionat, că odată ce nu este dovedit faptul cauzării de către inculpat a vătămărilor corporale grave părţii vătămate E. Glijin, lăsînd-o pe aceasta în drum, inculpatul nu putea să-şi dea seama că viaţa ei este în primejdie, în viziunea lui, E. Glijin, se afla în aceiaşi stare fizică şi de sănătate ca de obicei şi nu era lipsită de posibilitatea de a se deplasa, mai mult ca atît, la moment cînd inculpatul a lăsat-o pe E. Glijin în drum, nu erau condiţii care ar fi expus victima unor vătămări imediate.

Instanţa de fond a considerat că probe incontestabile ce ar confirma săvîrşirea de către inculpat a faptelor incriminate nu au fost prezentate, fiind îndoieli, care nu au putut fi excluse pe parcursul cercetării judecătoreşti şi nu-i posibil de declarat cu certitudine că inculpatul I. Glijin a săvîrşit infracţiunile ce i se impută, or potrivit jurisprudenţei CEDO, vinovăţia inculpatului trebuie dovedită „dincolo de orice dubii rezonabile".

Instanţa de fond a conchis că există dubii rezonabile în ceea ce priveşte vinovăţia lui I. Glijin de săvîrşirea infracţiunilor ce i se impută, aceste dubii n-au putut fi înlăturate, deaceea urmează a fi interpretate în favoarea inculpatului.

În urma cercetării integrale a probelor, instanţa de apel a conchis că, instanţa de fond corect a considerat că nu pot fi puse la baza sentinţei de condamnare probele invocate de procuror, care tocmai că confirmă nevinovăţia inculpatului în faptele incriminate, prin cercetarea probelor solicitată de acuzare în şedinţa instanţei de apel nu s-a demonstrat acuzarea adusă şi soluţia instanţei de apel este de menţinere a sentinţei de achitare în privinţa inculpatului I. Glijin.

Instanţa de apel a considerat că învinuirea adusă inculpatului I. Glijin în baza art. 151 alin. (4) şi art. 163 alin. (2) lit. a) Cod penal, este bazată pe presupuneri, deoarece acuzarea a presupus numai că I. Glijin în seara zilei de 27 noiembrie anul 2013 ia aplicat lui E. Glijin mai multe lovituri cu pumnii şi picioarele peste diferite părţi ale corpului, după care a tîrît-o de mîini şi a scos-o în drum, cauzîndu-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 59 "A" din 24.04.2014 vătămare corporală GRAVĂ, periculoasă pentru viaţă, care în cazul dat au dus la moartea persoanei E. Glijin, conform investigaţiei histologice leziunile s-au produs cu nu mai mult de 2-3 ore pînă la deces, aceste acţiuni incriminate nefiind confirmate prin probele cercetate că au fost comise de inculpat.

Acuzarea, la fel, a presupus doar că I. Glijin în seara din zilei de 27.11.2013 spre 28.11.2013, după ce i-a cauzat cet. E. Glijin leziunile corporale sus-menţionate, a tîrît-o de mîini şi a scos-o în drum şi fiind conştient de faptul că aceasta se afla într-o stare periculoasă pentru viaţă, fiind lipsită de posibilitatea de a se salva din cauza vîrstei înaintate, a bolii şi a neputinţei, necătînd la faptul că ştia despre primejdia în care ea se afla şi avînd posibilitatea de a-i acorda ajutor, deoarece el însuşi a pus-o în situaţia periculoasă pentru viaţă, intenţionat a lăsat-o în drum, în sensul învinuirii aduse acţiunile respective nu au fost confirmate prin careva probe veridice.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 194 din 28.07.2014, leziunile corporale depistate în regiunea capului decedatei, au fost produse cu 1-2 ore înainte de deces, prin mecanism de lovire cu un corp(uri) contodent (e), au prezentat pericol pentru viaţă şi se califică ca vătămare corporală GRAVĂ, iar producerea lor prin cădere liberă din poziţie ortostatică este puţin probabilă.

Deşi este adusă învinuirea lui I. Glijin că a provocat în seara zilei de 27.11.2013 leziuni lui E. Glijin cu mîinile şi picioarele, totodată conform raportului de expertiză medico-legală nr. 59 din 24.04.2014 se indică că s-au depistat la E. Glijin leziuni corporale grave, care s-au produs cu nu mai mult de 2-3 ore pînă la deces, iar conform raportului de expertiză medico-legală nr. 194 din 28.07.2014 se indică concluzia, că leziunile corporale depistate în regiunea capului decedatei au fost produse cu 1-2 ore înainte de deces, concluzie susţinută şi de specialistul audiat în şedinţa instanţei de fond M. Herescu.

Instanţa de apel a ţinut să specifice şi faptul că, martorii audiaţi Glijin Zinaida, Secrii Gheorghe şi Glijin Domnica au declarat că dimineaţa, aproximativ la orele 07.00-07.30 cînd a fost depistată E. Glijin era vie şi a decedat peste vre-o 30 minute.

Aceste relatări vin în contradicţie cu cele indicate în învinuire privind loviturile aplicate de I. Glijin victimei anume în seara zilei de 27.11.2013, după ce a scos-o pe victimă în drum, precum şi cu concluziile rapoartelor de expertiză nominalizate, care indică că leziunile grave lui E. Glijin au fost produse cu circa 2-3 ore, precum şi cu 1-2 înainte de deces, la fel cu declaraţiile specialistului M. Herescu, care la fel a susţinut, că leziunile de la nivelul capului victimei conform investigaţiei primare s-au produs cu nu mai mult de 2-3 ore pînă la deces, iar conform datelor investigaţiei repetate leziunile corporale în regiunea capului au fost produse cu 1-2 ore înainte de deces.

Instanţa de apel a conchis că, în atare circumstanţe stabilite , ridică semne de întrebare timpul comiterii infracţiunii incriminate.

La fe, faptul că acuzarea indică că capul lui E. Glijin era murdar de sînge şi că prin procesul-verbal de cercetare la faţa locului a fost constatat că pragul verandei era murdar de sînge, la fel şi uşile de la verandă şi dormitor, nu pot fi luate în consideraţie ca probe certe în dovedirea vinovăţiei lui I. Glijin, deoarece, nu a fost stabilit prin concluziile expertului că sîngele indicat în procesul-verbal de cercetare la faţa locului provine anume de la E. Glijin, nefiind stabilită apartenenţa sîngelui.

Astfe, cele aduse spre învinuire inculpatului privind timpul comiterii faptelor contravin concluziilor expertizei în partea referitor la timpul producerii leziunilor corporale, contradicţii pe care acuzarea nu le-a înlăturat în condiţiile legii, aceste dubii nu au fost înlăturate de către acuzare şi urmează a fi interpretate în favoarea inculpatului.

Instanţa de apel a conchis că, nu pot fi reţinute afirmaţiile aduse în apel de procuror că instanta de fond la stabilirea circumstanţelor cauzei s-a bazat în exclusivitate numai pe declaraţiile inculpatului I. Glijin, dîndu-le o apreciere incorectă precum că nu a comis infracţiunile şi pe declaraţiile martorilor precum că decesul cet. E. Glijin a survenit pe la orele 07.40-08.00, deoarece instanţa de fond a

apreciat totalitatea de probe administrate pe caz, soluţia de achitare nefiind bazată doar pe declaraţiile inculpatului I. Glijin, ci pe lipsa pe caz a probelor de acuzare care servesc la constatarea infracţiunii şi la identificarea făptuitorului crimelor incriminate.

Instanţa de fond în baza probelor cercetate, şi nu doar a declaraţiilor inculpatului, după cum se susţine, a concluzionat despre nevinovăţia inculpatului în faptele incriminate. Astfel, instanţa de apel, în urma cercetării probelor, a ajuns la concluzia că soluţia instanţei de fond este una justă şi motivată, nefiind prezente pe cauză dovezi în demostrarea vinovăţiei inculpatului în cele incriminate.

5. Procurorul în Procuratura de nivelul Curţii de Apel Bălţi, Prisacari Lilia, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs de cizia instanţei de apel, solicitînd casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceiaşi instanţă de apel, în alt complet de judecată, invocînd următoarele:

- instanţa de apel a examinat formal apelul şi nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel de către procuror şi decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluţia:

- la adoptarea soluţiei pe cauza respectivă instanţele de judecată nu au făcut o analiză obiectivă a probelor prezentate, nu a apreciat la justa valoare declaraţiile succesorului părţii vătămate, martorilor şi chiar a inculpatului, care în ansamblu lor şi cu probele scrise prezentate de acuzare, examinate în instanţa de fond şi verificate în instanţa de apel din punct de vedere a coraborărir nu trezesc îndoeli că, anume inculpatul Cilijin Ivan a comis vătămarea intenţionată gravă a integrităţii corporale şi a sănătăţii care a provocat decesul victimei Elena Glijin prevăzută de art. 151 alin. (4) Cod penal, precum şi lăsarea, cu bună ştiinţă, fără ajutor a unei persoane care se află într-o stare periculoasă pentru viaţă şi este lipsită de posibilitatea de a se salva din cauza vîrstei înaintate, a bolii şi a neputinţei, dacă cel vinovat ştia despre primejdie şi a avut posibilitatea de a acorda ajutor părţii vătămate fie că el însuşi a pus-o într-o situaţie periculoasă pentru viaţă, prevăzută de art. 163 alin. (2) lit. a) Cod penal;

- atît instanţa de fond, cît şi instanţa de apel nu au clarificat obiectiv circumstanţele cauzei examinate adoptînd decicizii de achitare ilegale.

În rest a invocat argumente similare celor din cererea de apel.

6. Judecînd recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei şi argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că, recursul declarat urmează a fi admis din următoarele considerente:

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecînd recursul, instanţa de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea de către instanţa de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanţa de recurs.

În corespundere cu art. 448 Cod de procedură penală, instanţa de recurs, judecînd recursul verifică legalitatea şi temeinicia hotărîrii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanţa de recurs. De asemenea, instanţa de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la

faptele reţinute prin hotărîrea atacată şi dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispoziţiilor de drept formal şi material.

Conform art. 414 Cod de procedură penală instanţa de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea şi temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanţă conform materialelor din dosar,şi oricăror probe noi prezentate instanţei de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanţa de fond. Instanţa de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Instanţa de apel, este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Decizia instanţei de apel, conform art. 417 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă fapta constatată de prima instanţă şi conţinutul dispozitivului sentinţei, fondul apelului şi temeiurile de fapt şi de drept care au dus după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum şi motivele adoptării soluţiei date.

Potrivit cerinţelor aceluiaşi articol, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunţat sau trebuia să se pronunţe prima instanţă şi care prin apel se transmit instanţei de apel : dacă fapta reţinută ori numai imputată s-a săvîrşit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat şi în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce ţin de următoarele: dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii, dacă infracţiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată şi aplicată just, dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate şi hotărîrea adoptată să conţină răspuns la toate motivele invocate.

Colegiul penal constată că aceste prevederi legale, deşi obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea prezentei cauze în ordine de apel, iar nerespectarea acestora se încadrează în temeiurile pentru recurs prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit căruia, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel atunci când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în legătură cu ce urmează a fi casată decizia instanţei de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanţa de apel, deoarece această eroare nu poate fi corectată de instanţa de recurs şi în argumentarea poziţiei sale Colegiul reţine:

În primul rînd, în partea motivatoare a deciziei prin care a fost menţinută sentinţa de achitare a inculpatului, instanţa de apel a invocat că, ,,…*Colegiul penal în urma evaluării integrale a probelor prezentate ajunge la concluzia că există dubii rezonabile în ceia ce priveşte vinovăţia inculpatului Glijin Ivan conform acuzării în comiterea infracţiunilor incriminate şi în cadrul şedinţei de judecată nu au fost aduse probe veridice suficiente care ar demonstra că ultimul comis vătămarea intenţionată gravă a integrităţii corporale şi a sănătăţii care a provocat decesul victimei prevăzută de art. 151 alin. (4) Cod penal, precum şi lăsarea, cu bună ştiinţă, fără ajutor a unei persoane care se află într-o stare periculoasă pentru viaţă şi este lipsită de posibilitatea de a se salva din cauza vîrstei înaintate, a bolii şi a neputinţei, dacă cel vinovat ştia despre primejdie şi a avut posibilitate de a acorda*

ajutor părţii vătămate fie că el însuşi a pus-o într-o situaţie periculoasă pentru viaţă, prevăzută de art. 163 alin. (2) lit. a) Cod penal, totalitatea probelor cercetate de către instanţă nicidecum nu confirmă temeinicia învinuirii aduse, nefiind prezentate pe cauză suficiente probe pertinente, concludente şi utile, care pot fi puse la baza unei sentinţe de condamnare în privinţa inculpatului", însă, în opinia atît a recurentului, cît şi a instanţei de recurs, la adoptarea soluţiei de achitare a inculpatului I. Glijin, instanţele ierarhic inferioare nu au făcut o analiză obiectivă a probelor prezentate, nu au apreciat la justa valoare declaraţiile succesorului părţii vătămate, martorilor şi chiar a inculpatului care sunt contradictorii.

În acest context, Colegiul penal lărgit reţine drept întemeiate argumentele procurorului referitor la faptul că, *instanţele ierarhic inferioare în motivarea soluţiei adoptate au invocat că, inculpatul I. Glijin cu victima E. Glijin s-au despărţit la data de 27.11.2013 după orele mesei, el conducînd-o în drum după poartă numai de două ori,* or, potrivit declaraţiilor inculpatului date atît în cadrul urmăririi penale, cît şi în instanţa de fond, relevă faptul că el a scos-o pe victimă din ograda curţii sale de mai multe ori ziua, inclusiv şi noaptea, fapt ce şi explică apariţia leziunilor corporale grave la victimă cu 1-2 ore pînă la deces. Totodată, el a indicat că în drum a scos-o de mîini, iar beţele, broboada şi încălţămintea rămăsese la el în ogradă, ceea ce este în contradicţie cu concluzia instanţelor de fond precum că *„..n-au fost depistate basmaua, încălţămintea şi bastoanele decedatei".*

Tot aici, instanţa atenţionează că, după cum a declarat inculpat că a ridicat-o pe victimă din spate şi a scos-o în drum, nu permite a concluziona că ultimul putea să-şi murdărească mîinele de sîngele victimei care curgea din nas şi de care victima era murdară numai pe faţă, încît inculpatul să lase urme de sînge cu propriile mîini pe uşa de la intrare a casei sale şi în dormitor.

De asemenea, este de remarcat şi faptul că, deşi instanţele de fond au recunoscut că E. Glijin a decedat în rezultatul vătămărilor corporale grave, cauzate ei cu aproximativ 1-2 ore înainte de deces, şi că, posibil, în cazul acordării ajutorului medical specializat în timp util, ar fi supraveţuit, astfel, acceptînd afirmaţiile învinuirii, cu care a fost deacord şi inculpatul, însă, a dat apreciere doar poziţiei inculpatului cu privire la nevinovăţia acestuia, fapt, care pune la îndoială criteriul de apreciere şi selectare a probelor de către instanţele de judecată în mod unilateral.

Rezumînd cele expuse mai sus, Colegiul constată că, instanţa de apel urma să cerceteze amănunţit aspectele învinuirii înaintate, pripit ajungînd la concluzia că atît organul de urmărire penală, cît şi acuzatorul de stat n-au prezentat probe convingătoare din conţinutul cărora ar reieşi că I. Glijin ar fi comis infracţiunile imputate prin rechizitoriu.

Instanţa de recurs mai menţionează că, instanţa de apel în decizia sa a analizat superficial probele prezentate de partea acuzării, nu a apreciat la justa valoare circumstanţele de fapt ce reies din declaraţiile martorilor D. Glijin, M. Glijin, I. Secrii, M. Zubco, declaraţiile specialistului M. Herescu, şef al SML Soroca, făcute în coroborare cu concluziile din raportul de expertiză medico-legală nr. 59 A din 14.04.2014, conform cărora excoriaţiile intermitente sub formă liniară, paralele,

dispuse vertical, depistate la cet. E. Glijin, s-au produs în rezultatul fricţiunii cu (de) o suprafaţă rugoasă (posibil şi de sol) care a acţionat în direcţia cefalo-lombară, posibil cînd victima a fost tîrîtă pe spate cu capul înainte, de asemenea, menţionînd că, conform pct. 3 al raportului menţionat , leziunile corporale la cet. E. Glijin nu s-au putut produce în rezultatul căderii corpului pe un plan dur contodent, dar sunt rezultatul unei traume prin impact, prin multiple lovituri cu obiecte dure contodente, aplicate asupra capului. Or, potrivit art. 99 alin. (2), 100 alin. (4) Cod de procedură penală, instanţa urma ca probele administrate în procesul penal să le verifice sub toate aspectele şi obiectiv.

Astfel, aceste erori nu pot fi corectate de instanţa de recurs, deoarece soluţionarea chestiunii respective ţine de desfăşurarea legală a procedurii de judecată în instanţa de apel, care conform art. 414 Cod de procedură penală, trebuie să judece apelul din punct de vedere al stării de fapt şi de drept, deci al legalităţii şi temeinicii sentinţei atacate.

Toate aceste împrejurări, dar şi mijloacele de probă invocate şi administrate de către acuzare în instanţa de apel au fost neglijate de către instanţa de judecată, ceea ce denotă că instanţa de apel a judecat superficial cauza penală dedusă judecăţii, ignorîndu-se cu desăvîrşire principiul aflării adevărului.

Reieşind din constatările expuse în prezenta decizie, Colegiul penal lărgit conchide că în speţa de referinţă, se atestă prezenţa erorilor de drept prescrise la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, invocate de recurent în cererea de recurs, erori care nu pot fi corectate de către instanţa de recurs.

În atare împrejurări, se impune soluţia admiterii recursului de pe rol, casării totale a deciziei contestate şi dispunerea rejudecării cauzei de către aceeaşi instanţă de apel, în alt complet de judecată.

Totodată, la o nouă rejudecare a cauzei instanţa de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care reglementează procedura de rejudecare şi limitele acesteia, să se pronunţe argumentat şi în strictă conformitate cu prevederile legii penale şi procesual-penale asupra tuturor circumstanţelor de fapt ale cauzei şi să ţină seama de cele invocate în prezenta decizie, să verifice şi să aprecieze probele administrate şi examinate în instanţa de fond, să le dea o apreciere corespunzătoare, ţinînd cont de motivele casării deciziei atacate, să înlăture omisiunile admise şi să pronunţe o hotărîre legală şi întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curţii Supreme de Justiţie

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curţii de Apel Bălţi, Prisacari Lilia, casează total decizia Colegiului penal al Curţii de Apel Bălţi din 18 noiembrie 2015, în cauza penală în privinţa lui **Glijin Ivan**

Vasile şi dispune rejudecarea cauzei de către aceiaşi instanţă de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Pronunţarea integrală la data de **05 iulie 2016.**

Preşedinte: Nicolae Gordilă

Judecători: Ion Guzun

Elena Covalenco

Liliana Catan

Iurie Diaconu